

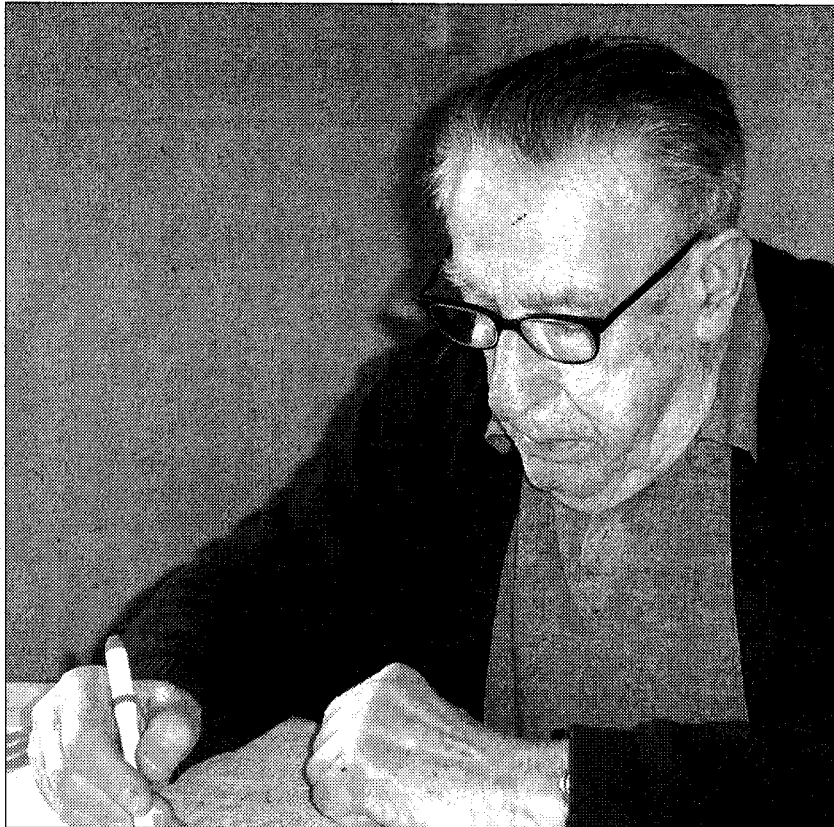
Josep Augé, cronista castelloní

El passat 30 d'agost moria a Castelló d'Empúries el seu cronista més popular del darrer quart de segle, en Josep Augé i Carreras. Tenia 89 anys. Havia nascut a la vila comtal el 6 de juny de 1915 en una llar ben humil. Va fer de pagès des dels 13 anys, edat en la qual va deixar els estudis per posar-se al capdavant de casa seva i dedicar-se, ajudat un parell d'anys per un oncle, al conreu de la terra i al manteniment d'un ramat de bestiar, com ell mateix li agradava recordar.

És evident que Josep Augé portava dues coses ben amagades al seu cor. D'una banda, els dots d'observació de tot allò que passava al seu entorn des de ben jove, i de l'altra, les ganes d'explicar-ho a través d'un text, però de fet tot això no va exterioritzar fins a la seva maduresa i gràcies a un fet que d'entrada va suposar un greu contratemps a la seva vida. Quan tenia 62 anys i, per tant, encara no estava en edat de jubilació, va patir un atac de cor mentre regava un dels seus camps. Els metges li van obligar a deixar tota activitat física.

Ell mateix va reconèixer que aquell fet li va suposar una cosa semblant al fet que li hagués caigut una muntanya al damunt, al pensar què faria de la seva vida si no podia treballar. Durant els primers temps de repòs va escriure unes memòries i vivències personals, a més de confeccionar estrofes i rodolins. El següent pas va ser atrevir-se a publicar alguns dels seus escrits. I per fer-ho no se li va ocórrer altra cosa que venir a HORA NOVA (en aquell moment *9 País*). De la mà d'Emili Casademont, va escriure de forma regular. Posteriorment va publicar als dos diaris de Girona i al *Setmanari de l'Alt Empordà*, moment en el qual vaig conèixer personalment l'Augé, a finals dels anys 80.

El 1988, l'Ajuntament de Castelló d'Empúries li va editar el llibre *Brots de tardor*, un recull de poemes, però a partir d'aquell moment s'animà a

Augé va morir als 89 anys a la seva vila natal, Castelló d'Empúries

esdevenir el cronista popular de la vila comtal i així, a la dècada dels 90, apareixeren llibres com *Masies i cortals de Castelló d'Empúries, el seu rem.*, *la seva gent (1930-1990)*, *L'ahir i l'avui dels nostres pagesos* i *Pinzellades i records*. Tots tres editats també per l'Ajuntament.

Va ser una persona molt observadora de tot el seu entorn

En el pròleg del primer, Montserrat Vayreda va escriure que "Augé és un home sentimental que, arrelat a la terra, l'ha treballada amb esforç, però estimant-la". En el que dedica a la pagesia -personalment el

millor-, mossèn Miquel Pujol, assenyala que Josep Augé era "un bon coneedor de l'ofici de pagès i tot el que té relació amb la pagesia, i que a la vegada sap exposar la matèria en un llenguatge planer i directe, que és el que agrada als seus lectors. Llegint la seva obra, hom té la impressió d'assistir a una entretinguda tertúlia de cafè, o si voleu de la llar".

Finalment, Emili Casademont va prologar *Pinzellades i records* i comenta que "Augé, en certa manera, em fa pensar en Joan Amades, perquè, precisament, sempre ha obrat un xic com ell, recollint vells fets, costums i tradicions de Castelló d'Empúries, per tal d'ofrenar-los gentilment a les generacions presents i futures". Aquest és, precisament, el seu gran mèrit. Descansi en pau.